ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

[redacted]. Τὸ ποίημά σας «Πάλι θ' ἀλλάξουν οἱ καιροί...», ἀρκετὰ καλὸ καὶ τὸ δημοσιεύουμε ἐδῶ, μὲ δυό - τρεῖς μικρες διορθώσεις :

Τὸ καλοκαῖρι πέρασε, πᾶνε τὰ χελιδόνια,
ξερὰ τὰ φύλλα πέφτουνε στοῦ περβολιοῦ τὴν ἄκρη,
πάψαν οἱ σπίνοι νὰ λαλοῦν, δὲν τραγουδοῦν τ' ἀηδόνια,
κι' ἡ Φύσις ὅλη θλίβεται πνιγμένη μέσ' στὰ δάκρυα.

Ἡ χειμωνιὰ τῆς ῥήμαξε τοῦ Ἀπριλιοῦ τὰ δῶρα,
τὰ δέντρα τὰ ξεγύμνωσε, ξέρανε τὰ λουλούδια,
καὶ τὰ πουλιά της τἄδιωξεν ἄγρια καὶ μαύρη μπόρα.
Πάψαν τὰ κελαϊδίσματα κι' ἐσθύσαν τὰ τραγούδια...

Μὰ θἄρθη κι' ἡ καλοκαιριὰ γι' αὐτὴ ξανὰ καὶ πάλι,
κι' αὐτὰ ποὺ ἡ βαρυχειμωνιὰ τῆς σάρωσε μὲ φόρα
θὰ τῆς τὰ φέρη ἡ Ἄνοιξι μὲ τὸ φιλὶ τοῦ Μάη,
καὶ πάλ' ἡ Φύσι θὰ φανῆ νυφοῦλα λευκοφόρα.

Καὶ σύ, καρδιά, ποὺ θλίβεσαι στῆς ξενητειᾶς τὰ μέρη,
κι' ὅλο θρηνεῖς τὰ πούφυγαν ὥμορφα περασμένα,
μὴν κλαῖς! Θ' ἀλλάξουν οἱ καιροί, θὰ πάρη κι' ἄλλο ἀγέρι
ποὺ θὰ σὲ φέρη ἀπάνεμα σὲ μέρη ἀγαπημένα.

Θὰ πάψη τότε ἡ χειμωνιὰ καὶ θὲ νὰ ξαναν θίση
τὸ χαμογέλιο ποὺσθυσε μέσ' στὴν πολλὴ ὀδύνη,
ἡ λύπες θ' ἀποξεχαστοῦν σὰν ἡ χαρὰ θ' ἀρχίση,
καὶ τὸ φριχτὸ παράπονο τρα-
(γοῦδι πειὰ θὰ γίνη.

Γ. Σ., Ἐνταῦθα. Ἀπὸ τὸ ποίημα ποὺ σᾶς ἐνέπνευσεν ἡ μοῦσα Μελπομένη ἢ μᾶλλον ἡ «ὡραία σας Μέλπω», δημοσιεύουμε ἐδῶ τοὺς τελευταίους στίχους :

Γιὰ ὅλ' αὐτὰ ἐτόλμησα κι' ἐ-
(γὼ νὰ σ' ἀγαπήσω
Μὰ δυστυχῶς δὲν ἤξερα πῶς
(βράχο θ' ἀπαντήσω.
Καὶ ἂν στὴ συμφορά μου αὐ-
(τὴ σοῦ μίλησα μὲ πόνον
Θυμήσου πῶς δὲν ἔπρεπε νὰ
(μ' ἀντικρύσης μόνον.
Δὲν εἶχες τὸ δικαίωμα σὲ μέ-
να νὰ φανῆς τοσοῦτον εὐγε-
(νής,
Γιατὶ σκληρὰ μὲ ἔκαμες νὰ
(εἶμαι δυστυχής!...

Π. Χανιώτην, Μυτάτα. Τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Πλημμύρα» περιγράφημά σας εἶνε ἀρκετὰ καλὸ ὡς περιγραφὴ σὲ μερικά του σημεῖα. Στὸ σύνολον ὅμως ὑστερεῖ. Τάσον Βῶκον, Πειραιᾶ. Τὸ διήγημά σας «Παλιὰ Χρόνια» θυμίζει πολὺ ἕνα παρομοίας ὑποθέσεως διήγημα τοῦ Φρανσουὰ Κοππέ, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχη καὶ τὴν ποιητικὴ χάρι καὶ μελαγχολία του. Φλοῖσβον Κυμαίον. Τὸ ποίημά σας ἀρκετὰ καλό. Τὸ χαλοῦν μόνο οἱ δυὸ τελευταῖοι του στίχοι. Ἂν θέλετε, διορθῶστε τους καὶ στεῖλτε το πάλι. Γ. Κ. Πειραιᾶ. Μᾶς εὐχαρίστησε ἐξαιρετικὰ τὸ ἐνδυσιώδες γράμμα σας γιὰ τὸ «Ἡμερολόγιο» τοῦ «Μπουκέτου» τοῦ 1930. Ἦταν πράγματι ἀνώτερο, τόσο στὴν ἐμφάνισι ὅσο καὶ στὴν ὕλη, ἀπὸ τῶν προηγουμένων ἐτῶν. Κάναμε ὅ,τι μποροῦσαμε γιὰ νὰ τὸ βγάλουμε καλύτερο. Σᾶς ἐστείλαμε τὰ τρία ἀντίτυπα ποὺ μᾶς ζητᾶτε γιὰ νὰ τὰ χαρίσετε, ὅπως γράφετε, στοὺς φίλους σας. Σπ. Δημητρόπουλον, Κόρινθον. Τὸ «Κεντρὶ» εἶνε πασίγνωστο ψευδώνυμο τοῦ κ. Σταμ. Στᾶμ. Σπ. Αὐρᾶν, Λαμίαν. Τὸ ποίημά σας κακόν. Γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ! Δὲν εἶνε ποίησις αὐτό. Διαβάστε ποιητάς. Τὸ «Μπουκέτο» μάλιστα δημοσιεύει τὰ ἄριστα τῶν Ἑλληνικῶν καὶ ξένων ποιημάτων. Τ. Ζάγκαν, Ἄρταν. Τὸ ποίημά σας ὄχι καλό. Γιὰ δέστε τὸ πρῶτο τετράστιχο :

Ἀπόψε πέρασεν ἀγέρ' ἡ χειμωνιά!
καὶ σάρωσε τὸ ὠχρὸ κι' ἀλέγρο φύλλο !....
Θέργειεψε ἐπεῖ στὸ τζάκι ἡ φωτιὰ
κι' ἀρχίνησε νὰ σιγοψέλνη κεῖ τὸ ξύλο.

Τὶς συμβουλὲς ποὺ λέμε παραπάνω στὸν κ. Ἀβρα, νὰ τὶς ἀκολουθήσετε καὶ σεις. Στεῖλτε ἕνα φύλλο τῆς ἐτησίας ἐφημερίδος σας στὸν κ. Χ. Σταματίου, στὸ γραφεῖο μας [redacted]. Ἀπ' τὰ τραγούδια σας καλὸ κάπως τὸ «Πόθος». Γράφετε καὶ ἐλπίζετε. Ἰδοὺ τὸ ποίημά σας :

Γυρμένος μέσ' στὶς χλωροσιὲς
στοῦ ποταμοῦ τὴν ἄκρη
στὴ σκέψι μου ξαπάφερα
μὶ πόνο τὰ παληά
κι' ἄθελα κύλησε βουβὸ
τὸ πιὸ θερμό μου δάκρυ
σὰν εἶδα τὴ φωλίτσα τους
νὰ χτίζουν δυὸ πουλιά.

Κι' ἄταν πιὸ πάνου στὰ κλαριὰ
πεταξιὲν ἑνωμένα
καὶ τὸ τραγοῦδι ἀρχίσανε
τὰ δυὸ μ' ἕνα σκοπό,
σὰν διαβατάρικο πουλὶ
κι' ὁ πόθος μου στὰ ξένα
πέταξε κι' ἔτρεξε κοντὰ
σ' ἐκεῖνη π' ἀγαπῶ.

Ἀλ. Κουφόπουλον, Ἐνταῦθα. Τὸ ποίημά σας δὲν ἔχει τίποτε τὸ ἐξαιρετικό. Πολὺ - πολὺ κοινό. Ν. Π., Πάτρας. Τὸ γράμμα σας μᾶς συγκίνησε πολύ. Μὴν ἀπελπιζόσαστε. Ἔτσι εἶνε ἡ ζωή. Ἔχει τὶς χαρές της καὶ τὰ φαρμάκια της. Κάτω ἀπὸ τὸν ἥλιο δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος ποὺ νὰ μὴν εἶνε δυστυχισμένος. Ἔχετε θάρρος. Ἡ ζωὴ εἶνε, ἀγὼν τραχύς. Προσπαθῆστε νὰ νικήσετε. Μὴν λιποψυχῆτε πρὸ πάντων γιατὶ θὰ χαθῆτε. Π. Μακρῆν. Θὰ σᾶς ἀπαντήσαμε ἐντωμεταξύ. Κυττάξτε τὰ προηγούμενα φύλλα κι' ἂν πράγματι δὲν σᾶς ἔχουμε ἀπαντήσει, ξαναστεῖλτε το καὶ γράψτε πλάι : «Δικαίωμα κρίσεως ἐστάλη». Σ. Γ. Π., Πάτρας. Στίχοι αὐτοί ; ... Ὄχι γιὰ τὸ Θεό... Γράφετε δηλαδή :

Εὐτυχὲς σφάλμα, ἁμάρτημα,
ὡς εἶπεν ὁ Ἅγιος Αὐγουστῖνος
περὶ τῆς πτώσεως τοῦ Ἀδὰμ
καὶ τῆς Εὔας. Διότι ἐκ ταύτης
προσῆλθεν ἡ τοῦ Σωτῆρος
ἐνσάρκωσις!...

Γιατὶ σὲ καὶ προς τί ὅλα αὐτά ; Δὲν σᾶς ἐννοοῦμεν. Θέλατε νὰ γράψετε θρησκευτικὸ κήρυγμα μήπως ; Καὶ τὸ λέτε αὐτὸ ποίημα ; Σπ. Λεβέρην, Πειραιᾶ. Μᾶς γράφετε κοντὰ στ' ἄλλα : «*...Καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ μοῦ πῆτε εἰλικρινῶς νὰ ἐξακολουθήσω νὰ γράφω ποιήματα ἢ ὄχι;*». Θέλετε λοιπὸν εἰλικρίνεια ; Μὴν θυμώσετε ὅμως, ἀγαπητὲ φίλε. Γιατὶ ἐκεῖνο ποὺ θὰ σᾶς ποῦμε δὲν εἶνε εὐχάριστο, εἶνε ὅμως ἡ ἀλήθεια γυμνή. Ἰδοὺ λοιπόν: Νὸ μὴν ἐξακολουθήσετε νὰ γράφετε ποιήματα. Ἀφιερώσατε τὸν καιρὸ αὐτὸν σὲ κάτι ἄλλο. Διαβάζετε. Θὰ σᾶς μείνουν τοὐλάχιστον ἡ γνώσεις. Γ. Μυλωνογιάννην. Γιατὶ τὸ γράψατε τὸ πεζογράφημα αὐτό ; Ἔχετε προηγούμενα μὲ τὸν... Ἰησοῦν Χριστόν ; Τί νὰ σᾶς ποῦμε, φίλτατε... Νομίζουμε πὼς δὲν φταίει ὁ Χριστὸς γιὰ τὴ σφαγὴ τῶν νηπίων σπ' τὸν Ἡρώδη. Τέλος πάντων ἀποφεύγετε τὰ θέματα αὐτά. Σᾶς τὸ λέμε αὐτὸ γιατὶ γράφετε ἀρκετὰ καλά. Ἀνάργ. Τριανταρήν, Βόλον. Τὸ διήγημά σας δυστυχῶς εἶνε ἀνεπιτυχές. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ὑποπίπτετε καὶ σὲ στοιχειώδη συντακτικὰ λάθη, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴν περίοδο ποὺ δημοσιεύουμε ἐδῶ :

«*Γυρίσαμε ξαφνιασμένοι, καὶ ἴδαμε ἕνα πλῆθος ἀπὸ μικρὰ παιδιά, προπορευομένου ἑνὸς ἀνθρώπου, ἀθλίας ἐξωτερικῆς ἐμφανίσεως, μὲ μιὰ μαγκούρα στὸ χέρι καὶ... κάνων διάφορες γκριμάτσες ποῦ προξενοῦσαν τὸν γέλωτα καὶ τοῦ πιὸ σοβαροῦ ἀνθρώπου. Ἦτο τρελλός!....*».

Προσέχετε λοιπὸν ἄλλοτε περισσότερο ἅμα γράφετε καὶ ἀποφεύγετε τὰς... δνομαστικὰς ἀπολύτως ! Β. Μαρίτσαν, Χάβαρι (Ἠλείας). Ἡ παράδοσις ποὺ μᾶς στέλνετε, γραμμένη σὲ γλῶσσα ἐντελῶς ἀκατάλληλη γιὰ παραδόσεις καὶ γνωστή. Δημ. Κ., Τρίκκαλα. Σᾶς εὐχαριστοῦμε πολὺ γιὰ τὸν κόπο ποὺ ἐκάνατε καὶ μᾶς ἐγράψατε. Δυστυχῶς ὅμως τὰ βιβλία αὐτὰ δὲν μᾶς χρειάζονται. Α. Τ., Λαμίαν. Τὸ ποίημά σας ἀνεπιτυχὲς τόσο στὴ στιχουργία του ὅσο καὶ στὴ διατύπωσί του... Ἐμμ. Χαλβατζάκην, Ἀλεξάνδρειαν. Σᾶς εὐχαριστοῦμε πολὺ γιὰ τὰ ὑπερ τοῦ «Μπουκέτου» ἐνθουσιώδη λόγια σας. Τὸ διήγημά σας γραμμένο σὲ γλῶσσα μικτή, ἀνυπόφορη γιὰ φιλολογικὸ κομμάτι... Ἀποροῦμε μάλιστα πῶς τὸ ἔγράψατε ἔτσι, ἐνῶ ἀπὸ τὸ γράμμα σας φαίνεται ὅτι ξέρετε καὶ γράφετε καλὰ τὴ δημοτική. Ἀθ. Π. Βρυναῖον, Κιλκίς. Καὶ γιὰ τὸ σημερινό σας ποίημα θὰ σᾶς ποῦμε ὅ,τι καὶ γιὰ τὸ προηγούμενο... Προσέχετε πρὸ πάντων στὸ στίχο... Ἀποφεύγετε τὶς χασμωδίες καὶ τὶς κακὲς ὁμοιοκαταληξίες. Τὸ «ἀποπαῖδι» ἔξαφνα δὲν ὁμοιοκαταληκτεῖ μὲ τὸ «χέρι», οὔτε τὸ «φαρμακοφόρα» μὲ τὸ «ἀθῶα»... Προσέχετε λοιπόν. Β. Φαρμακίδην, Θεσ)νίκην. Ἡ θρησκευτικὴ παράδοσις ποὺ μᾶς στέλνετε πολὺ γνωστή. Σ. Φωτόπουλον. Ὁ «Ἀλήτης» σας γραμμένος μὲ... καταπληκτικὴ ταχύτητα καὶ χωρὶς καμμιὰ ἀπολύτως ψυχολογία. Α. Μοντρεαλίτην. Θὰ διαβάσουμε τὴ μετάφρασί σας καὶ ἂν ἡ ὑπόθεσίς της εἶνε ἐνδιαφέρουσα, θὰ τὴν δημοσιεύσουμε.

Τὸ γραμμόφωνον κατήντησε τὸ ἀγαπητότερον μέσον ἐκλαϊκεύσεως τῆς μουσικῆς

Χωρὶς αὐτὸ κανένα σπίτι δὲν εἶνε τέλειο. Ὅλοι, νέοι καὶ γέροι, μαζεύονται γύρω του. Μ' αὐτὸ ἡ νεότης ἔχει στὴ διάθεσί της τὶς πιὸ φημισμένες ὀρχῆστρες τοῦ κόσμου, πεῦ παίζουν τοὺς τελευταίους χοροὺς τῆς ἐποχῆς. Χάρις σ' αὐτὸ οἱ γέροι ξαναζοῦν τὴς εὐτυχισμένη ζωὴ τῶν νειάτων των, ἀκούοντες τὶς ὡραιότερες καντάδες ποὺ τραγουγουδοῦσαν στὶς ἐκλεκτές των. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀπολαύση κανεὶς τὸ γραμμόφωνο πρέπει νὰ ἔχη ἕνα ὄργανον μὲ τὶς τελευταῖες τελειοποιήσεις. Τὸ γραμμόφωνο ΣΤΑΡΡ τύπου XXII εἶνε τὸ μοναδικὸν ὄργανον ποὺ συγκεντρώνει τὰ χαρίσματα αὐτά :

Μιὰ χαμηλὴ τιμὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ἀξία.

Πώλησις μὲ μηνιαίας δόσεις παρὰ τῇ :

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ Α. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: Στοὰ Ἀρσακείου 12 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Φίλωνος 48
ΘΕΣ)ΝΙΚΗ: Βενιζέλου 22α ΠΑΤΡΑΙ: Ρήγα Φερραίου 84